

VZKRIESENIE

Ak Kristus nebol vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera (1 Korint'anom 15,14). Vzkriesenie je všetkým; bez neho nie je nič. Dokument II. Vatikánskeho koncilu *Dogmatická konštitúcia o nadprirodzenom zjavení* uznala veľmi dôležitý princíp hierarchie právd. Podľa tejto hierarchie má pravda o Ježišovom vzkriesení prvoradá význam. Vzkriesenie transformovalo celé stvorenstvo. Slová hymnu „Celá zem oslavuje Pána“ sa tak doslova naplňajú. Pretože Pán je vzkriesený, všetky deje v prírode, každý ľudský čin, celá história a každá maličkosť dostáva novú hlbšiu dimenziu.

Do konca DC budeme kontemplovať túto prítomnú realitu – život vzkrieseného Pána. Prostredníctvom kontemplácie prenikneme hlbšie do skutočnej reality nášho života. Vzduch, ktorý vdychujeme, nie je len vzduch; je to život toho, ktorý je Pán. V tejto kontemplácii prosíme slovami sv. Ignáca o milosť „prežívať šťastie a radowať sa z veľkej slávy Krista, nášho Pána“.

Táto prosba môže byť prekvapivá svojím altruizmom. Tak, ako sa prostredníctvom kontemplácie, zvlášť pašii, postupne viac a viac odpútavame od sústredenosti na seba samých, môžeme sa viac zamerať na Ježiša, „ktorého moje srdce miluje“. Potom nie je prekvapením, že keď sme zotrvali pri ňom v jeho konečnej porážke na Kalvárii, chceme mu blahoželat' aj k jeho víťazstvu.

Nesústredím sa na to „čo je tam pre mňa“, ale na Krista, ktorého milujem. Tak ako vždy ja som ten, ktorý získava. A nielen to: dostávam silu, aby som bol lepším nástrojom prichádzajúceho Kráľovstva. Altruizmus, ktorý táto modlitba zahŕňa, podčiarkuje fakt, že radosť vzkriesenia nie je v žiadnom prípade povrchnou alebo ľahko dosiahnuteľnou. Ide ďaleko za hranice obyčajného prirodzeného optimizmu. Predpokladá všetky ostatné milosti z jednotlivých častí DC. Radosťou vzkriesenia budem naplnený natoľko, nakoľko som prenikol do Pánovho seba-vyprázdnenia a veľkosť tejto radosti závisí od miery mojej účasti na udalosti Veľkého Piatku.

Keď chceme kontemplovať vzkriesenie zist'ujeme, že každá ľudská schopnosť je hlboko nedostačujúca na to, aby sme sa tejto udalosti zmocnili. Je to veľké tajomstvo. Žiadna kamera by nebola schopná zaznamenať Pánovo vzkriesenie. Naša predstavivosť nám nemôže priblížiť túto udalosť. Dokážeme si predstaviť telo, ktoré nadobúda život, hýbe sa, vstáva a začína sa pohybovať (ako v prípade Lazara), ale Ježišovo vzkriesenie je niečo celkom iné. Všetko čo o tom vieme je, že ten ktorý zomrel ožil novým druhom existencie – skutočne ľudskou existenciou – v tele rovnako ako i v duchu, ale úplne odlišnou od našej pozemskej existencie, a tým mimo dosah ľudského poznania.

Jedinou možnosťou ako „spoznať“ čo je vzkriesenie je stretnúť sa so vzkrieseným Pánom. Stretávame ho v jeho Slove, sviatostiach, jeho ľudoch, zvlášť tých, ktorí sa s ním už stretli. Odtiaľ teda zvrchovaná dôležitosť svedectva. „*Vy budete mojimi svedkami*“ (Skutky 1,8). „*Pán skutočne vstal a zjavil sa Petrovi*“ (Lukáš 24,34). Prijmeme teda Slovo a vnikneme do vzhľadu Pána v tých, ktorí v neho veria.

Byť kresťanom znamená predovšetkým žiť životom vzkrieseného Pána. Toto je zmena, ktorú so sebou prináša Krst (Rimanom 6,3ff., Gallant'anom 3,27). Neznamená to, že je nejaký „duchovný život“, ktorý by bol paralelný s našim „bežným ľudským životom“. Znamená to toľko, že náš ľudský život je v skutočnosti vo svojej všednosti všetko len nie všedný! Všetky naše myšlienky, slová, nádeje, túžby sú vyjadrením Krista, ktorý v nás žije. Jeho život vyvierá a prediera sa cestami, ktorých nie sme si vedomí.

Takto sa každý z nás stáva svedkom a Veľkonočná viera je opäť roznieťená a odovzdávaná ďalej. Čím plnšie prenikáme do týchto kontemplácií, tým sa náš krst a naše svedectvo stávajú silnejšími a silnejšími.

JEŽIŠ VSTAL ZMRŤVYCH

Potom, čo sme Ježiša sprevádzali na ceľ jeho ceste na smrť, sa teraz môžeme spolu s jeho učeníkmi radovať; a modlíme sa, aby sme boli naplnení tou radosťou a slávou, ktorú má teraz Ježiš ako Pán.

❖ Prvý deň: JEŽIŠ SA ZJAVUJE SVOJEJ MATKE, MÁRII

Toto je jediná udalosť vzkriesenia, ktorú sv. Ignác podrobne predstavuje vo svojich Duchovných cvičeniach. Pritom poznamenáva, že sa neopiera o Písmo, ale vyplýva z vnútornej logiky danej situácie.

Pre mnohých ľudí, ktorí sa stotožnili s Máriou a vytrvali s ňou pri kríži, bola táto kontemplácia veľmi prospešná.

Iným sa nezdá, že by Máriina viera potrebovala takýto dôkaz.

Môžeme ku tomu pristúpiť z ktorejkoľvek strany. Zostáva však pravdou, že úmerne k veľkosti svojho žiaľu je Mária pri vzkriesení naplnená najväčšou možnou útechou.

❖ Druhý deň

Keď sa pomínula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. Anjel sa prihovril ženám: "Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: "Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte." Hľa, povedal som vám to." Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: "Pozdravujem vás!" Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: "Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia." (Mt 28, 1-10)

Udalosti na sklonku Veľkonočného piatku sú v každom zo štyroch evanjelií líčené rozdielne.

Kráčame spolu so ženami, ktoré milovali Ježiša a chceli si naposledy uctiť jeho telo.

Predstavme si zemetrasenie, anjela, odvalený kameň, Ježišovo zjavenie javiace sa ako blesk, jeho odev biely ako sneh.

Všetko toto poukazuje na veľký úžas a tajomstvo.

Započúvaj sa do slov: „Nie je tu; vstal z mŕtvych, ako povedal“. „Nebojte sa“. „Choďte do Galilei (tam, kde je váš domov) a tam ma uvidíte“.

❖ Tretí deň

Keď sa najedli, Ježiš sa opýtal Šimona Petra: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?" Odpovedal mu: "Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád." Ježiš mu povedal: "Pas moje baránky." Opýtal sa ho aj druhý raz: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma?" On mu odpovedal: "Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád." Ježiš mu povedal: "Pas moje ovce!" Pýtal sa ho tretí raz: "Šimon, syn Jánov, máš ma rád." Petra zarmútilo, že sa ho tretí raz spýtal: "Máš ma rád?" a povedal mu: "Pane, ty vieš všetko ty dobre vieš, že ťa mám rád." Ježiš mu povedal: "Pas moje ovce!" Veru, veru, hovorím ti: Keď si bol mladší, sám si sa opásal a

chodil si, kade si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky, iný ťa opáše a povedie, kam nechceš." To povedal, aby naznačil, akou smrťou oslávi Boha. Ako to povedal, vyzval ho: "Pod' za mnou!"

Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš miloval, ten, čo sa pri večeri naklonil k jeho hrudi a spýtal sa: "Pane, kto ťa to zradí?" Keď ho teda Peter zazrel, povedal Ježišovi: "Pane, a čo bude s týmto?" Ježiš mu odpovedal: "Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo teba do toho? Ty pod' za mnou!" A tak sa medzi bratmi rozchýrilo, že ten učeník neumrie. No Ježiš mu nepovedal: "Neumrie," ale: "Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo teba do toho?"

(Jn 21, 15-23)

Táto scéna obsahuje mnoho rôznych aspektov.

Petrovho trojnásobného zaprenie je odčinené. Dostáva plnú moc a autoritu ako nový pastier. Je tu vykreslené hlboké učenie o tom, aká je podstata a v čom spočíva duchovné stretnutie so vzkrieseným Pánom.

Peter je teraz celkom iný človek, je pokorný, lebo vie, ako to je byť pokorený. Nevšíma si Pánovo „podpichnutie“ keď hovorí „*viac ako ostatní*“. Jeho láska nepramení z jeho vlastnej sily a schopností, ale vyviera zo životodarného poznania, ktoré pochádza od Pána.

Napriek tomu však zostáva Peter rovnaký – je podráždený pri trikrát zopakovanej otázke, vyjadruje zvedavosť ohľadom milovaného učeníka.

Ovocím Duchovných cvičení je práve náš radikálne nový vzťah, hoci zostávame tými istými ľuďmi a rovnakými osobnosťami.

❖ Štvrtý deň

Tomáš, jeden z Dvanástich nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: "Videli sme Pána." Ale on im povedal: "Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím."

O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: "Pokoj vám!" Potom povedal Tomášovi: "Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci ale veriaci!" Tomáš mu odpovedal: "Pán môj a Boh môj!" Ježiš mu povedal: "Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili."

(Jn 20, 24-29)

Ježiš pristupuje a hľadá ku každému individuálny prístup.

Reaguje na Tomášovu drsnosť. Je to práve Tomášova pochybnosť, ktorá je transformovaná do jediného vyznania, že Ježiš je Boh, ktoré sa v Evanjeliu nachádza.

Dokážem sa otvoriť moci vzkrieseného Pána v tých oblastiach, kde potrebujem byť transformovaný? Ježiš i mňa pozýva, tak ako Tomáša, aby som použil silu dotyku a porostredníctvom neho ho kontemploval vo vzkriesení.

„*Vlož prst do mojích rúk; vlož ruku do môjho boku.*“

❖ Piaty deň:

KONTEMPLÁCIA NA DOSIAHNUTIE VEČNÉHO ŽIVOTA

Túto veľkú, všeobjímajúcu kontempláciu sv. Ignác uvádza na záver DC, aby tak zhrnul všetko, čo sa doteraz udialo.

Jej podstata spočíva v tom, aby sme si, nakoľko len môžeme, uvedomovali prejavy Božej lásky vo vlastnom živote a vo svete okolo nás, a aby sme odpovedali celým srdcom.

Skrze vzkriesenie sa Boh zjavil svetu, v tejto kontemplácii sa teda spájame s prítomnosťou vzkrieseného Pána.

Každý nasledujúci týždeň urobíme časť tejto kontemplácie. Tento týždeň si pripomenieme všetky dary, ktoré nám Boh dal: širokú paletu stvorenstva, náš vlastný život, viera, krst, eucharistia, atď.

V láskyplnej odpovedi ponúkneme Bohu sami seba v známej modlitbe sv. Ignáca:

„Zober si, Pane, celú moju slobodu, moju pamäť, moje poznanie a celú moju vôľu – všetko čo mám a vlastním. Ty si mi to všetko dal. Tebe to, Pane, vraciam. Všetko je tvoje; nakladaj s tým podľa svojej vôle. Jediné o čo ťa prosím je tvoja láska a milosť.“

Zapamätaj si, že kedykoľvek niečo ponúkaš Pánovi, ty si ten, kto dostáva. Odovzdať celý svoj život nemá za následok otroctvo, ale obdržanie „úžasnej slobody Božích detí“. Odovzdať svoj rozum, vlastné chápanie, znamená obdržať jeho Múdrost'. Musím sa však zamerať na úsilie spojené s *dávaním*.

❖ **Šiesty deň:** POKRAČOVANIE KONTEMPLÁCIE NA DOSIAHNUTIE VEČNEJ LÁSKY

V priebehu uplynulých týždňov sme si pripomenuli niektoré z bezpočetných a úžasných Božích darov. Nedáva iba dary, ale v každom dare a s každým darom daruje i sám seba. Bližšie si všimnem niektoré dary, ktoré mi Boh dal a zameriam sa pritom na jeho seba-darovanie v každom z týchto darov.

On je všetkým; a on je vo všetkom. (Kol 3, 11)

Dovolím Pánovi, ktorý sa mi dáva tak úplne, aby si získal moju pozornosť a, cítiac dojatie odpovedám Ignácovou modlitbou „vezmi si, Pane a príjmi“ (viď. 5.týždeň).

Hoci je najvhodnejšie ak je upútaná moja pozornosť a oslovené moje pocity, nemôžeme to samozrejme plánovať a predvídať. Najužitočnejšie je urobiť ponuku nezávisle na pocitoch – či sú či nie sú.

❖ **Siedmy deň:** POKRAČOVANIE KONTEMPLÁCIE NA DOSIAHNUTIE VEČNEJ LÁSKY

Opäť zameriam svoju pozornosť na niektoré z nepreberného množstva darov, ktoré mi Boh dáva, a uvedomím si, že každý z nich je iba chabým odrazom jeho nekonečnej krásy, dobroty, lásky a milosrdenstva. Oslavujem ho, napr. žalmom 145-150 a odpovedám, tak ako predtým, modlitbou „Vezmi si Pane“...

*Oslavovať ťa chcem, Bože, môj kráľ,
a tvoje meno velebiť
navždy a naveky.
Budem ťa velebiť každý deň
a tvoje meno chváliť
navždy a naveky.*

*Veľký si, Pane, a veľkej chvály hoden,
tvoju veľkosť nemožno preskúmať.
Z pokolenia na pokolenie ide chvála tvojich skutkov
a všetky pokolenia ohlasujú tvoju moc.
Hovoria o vznešenosti tvojej slávy a veleby
a rozprávajú o tvojich zázrakoch.
Hovoria aj o sile tvojich skutkov úžasných
a rozprávajú o tvojej veľkosti.
Rozhlasujú chválu tvojej veľkej láskavosti
a plesajú nad tvojou spravodlivosťou.
Milostivý a milosrdný je Pán,*

zhovievavý a veľmi láskavý.
Dobrý je Pán ku každému
a milostivý ku všetkým svojim stvoreniam.

Nech ťa oslavujú, Pane, všetky tvoje diela
a tvoji svätí nech ťa velebia.
Nech rozprávajú o sláve tvojho kráľovstva
a o tvojej moci nech hovoria;
nech ľuďom oznamujú tvoje zázraky
i slávu a velebu tvojho kráľovstva.
Tvoje kráľovstvo je kráľovstvo pre všetky veky
a tvoja vláda sa rozprestiera na všetky pokolenia.

Pán je vo všetkých svojich slovách pravdivý
a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
Pán podopiera všetkých, čo klesajú,
a dvíha všetkých sklúčených.
Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba
a ty im dávaš pokrm v pravý čas.
Otváraš svoju ruku
a dobrotivo nasycuješ všetko živé.

Spravodlivý je Pán na všetkých svojich cestách
a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú,
všetkým, čo ho vzývajú úprimne.
Vyplní želanie bohabojných,
vyslyší ich modlitbu a zachráni ich.
Pán ochraňuje všetkých, čo ho milujú,
a ničí všetkých hriešnikov.

Nech moje ústa hlásajú slávu Pánovu
a všetko živé nech jeho sväté meno velebí
navždy a naveky. (Ž 145, Oslava Božej velebnosti - Dávidov chválospev))
ALELUJA.

Chváľ, duša moja, Pána;
celý život chcem chváliť Pána,
svojmu Bohu spievať, kým len budem žiť.

Nespoliehajte sa na kniežatá
ani na ľudí vôbec; oni pomocť nemôžu.
Vyjde z nich duch a vrátia sa do svojej zeme;
v ten deň padnú ich plány.

Blažený, komu pomáha Boh Jakubov,
kto sa spolieha na Pána, svojho Boha.
On stvoril nebo i zem,
more a všetko, čo je v ňom.
On zachováva vernosť naveky,
utláčaným prisudzuje právo,
hladujúcim dáva chlieb.
Pán vyslobodzuje väzňov,
Pán otvára oči slepým,
Pán dvíha sklúčených,
Pán miluje spravodlivých.
Pán ochraňuje cudzincov,
ujíma sa siroty a vdovy,
ale hatí cesty hriešnikov.

Pán bude kraľovať naveky;
tvoj Boh, Sion,

z pokolenia na pokolenie. (Ž 146 - Blažení tí, čo dúfajú v Pána)